

[Steincke.]

Hvorfor er Danmark den eneste af de i Tillæg A til Overenskomsten vedrørende den internationale Valutafond nævnte ikke mindre end 45 Stater, hvis Kvota først kan fastsættes nu? Jeg hørte jo nok, hvad den højtærede Udenrigsminister forklarede i saa Henseende, men naar jeg ser paa de andre Stater, hvoraf adskillige har været vanskeligt stillede, ogsaa besatte, ligefrem i Krig, er jeg alligevel ikke i Stand til at forstaa, hvorfor Danmark først nu kan faa fastsat denne Kvota.

I øvrigt vrimler Overenskomsten jo med en saadan Masse Bestemmelser af bankteknisk Karakter, at man ikke engang tør røbe sin Mangel paa Indsigt ved at stille Spørgsmaal. Jeg skal derfor skynde mig med at anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Hauch: Det er allerede nævnt af den højtærede Udenrigsminister, at Danmark faar en økonomisk Forpligtelse i Forbindelse med Tiltrædelsen af dette Forslag til Rigsdagsbeslutning, nemlig Forpligtelsen til at udrede et Beløb af 68 Mill. Dollars. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om det dog ikke forholder sig saaledes med dette, at det ikke alt sammen skal ydes i fremmed Valuta. Jeg har forstaaet det saadan, at en vis Del af det, en forholdsvis begrænset Del, skal udredes i Guld, men i øvrigt sker en Del af Indbetalingerne i Form af danske Kroner, som formentlig vil blive anbragt i Nationalbanken som en Garanti for den internationale Bank. Man kunde, jo ellers nok i disse valutaknappe Tider blive lidt ængstelig ved det ganske overordentlig betydelige Beløb, ikke mindst i Dollars, som der her er Tale om, men jeg har en Formodning om, at det ikke er saa voldsomt, som det i og for sig ser ud til; for en Sikkerhedsstillelse i danske Kroner er jo ikke nær saa generende og ubehagelig for os, som naar Talen er om Fremskaffelse af Dollars i Form af Guld eller amerikansk Valuta.

Med Hensyn til den Nytte, vi kan paaregne af et saadant internationalt Samarbejde, vil jeg sige, at hvad Kursen angaar, kan det naturligvis kun være af Interesse for os, at man søger at bremse op for voldsomme Kurssvingninger, som kan bidrage til at skabe en Konkurrence, der kan blive meget ubehagelig, for ikke at sige ødelæggende, i alle Tilfælde generende for os. En anden Sag er det naturligvis, at det er af afgørende Betydning, at vi har vore Kursforhold her i Landet i Orden, i hvert Fald nogenlunde i

Orden, paa det Tidspunkt, da Overenskomsten træder i Kraft. Vi har ganske vist Mulighed for at ændre Startkursen, og om det vil blive nødvendigt for os at foretage noget saadant, skal jeg paa nærværende Tidspunkt slet ikke fordybe mig i en Omtale af, men jeg tager jo ikke fejl i, at vor økonomiske Situation i det hele taget er meget haardt anstrengt. Derfor maa vi tage med under vore Overvejelser, at vi herigennem i nogen Grad bliver bundet; og navnlig vil det være af Betydning, at vi gør os vore økonomiske Forhold klar ved Indtrædelsen af det Tidspunkt, da vi ikke er i Stand til at forandre Kursen mere end 10 pCt. op eller ned uden at spørge derom.

Jeg skal kun berøre dette og henvise til, at der er et Problem her, men jeg gør det ikke for derved at fremkalde en Valutadiskussion paa nærværende Tidspunkt, for det tror jeg slet ikke Forholdene taler for. I det hele taget har jeg den Opfattelse, at for megen Snak om et Lands Valuta er ikke til stor Nytte. Jeg kunde ogsaa sige det paa den Maade, at Ændringer i et Lands Valutakurser efter min Mening er noget, som man ikke taler om, men som man, dersom man er pisket dertil, nødtvungent gør paa et eller andet Tidspunkt; og naar jeg har den Opfattelse, kan jeg heller ikke have nogen Interesse i at fremkalde en Diskussion derom. Med Hensyn til Spørgsmaalet vedrørende Udnyttelsen af Banken, som jo ogsaa berører os i høj Grad, maa jeg sige, at saadan som vore økonomiske Forhold tegner sig i Øjeblikket og i den nærmest kommende Tid, kunde jeg meget godt tænke mig, at vi kunde have Nytte af at blive anerkendt som berettigede til at benytte denne Bank paa et Tidspunkt, da vore Valutareserver ikke gør det muligt at foretage saadanne Indkøb, som kunde være ønskelige for Erhvervs livet som Helhed, saa at vi gennem denne Bankvirksomhed kan paaregne nogen Støtte. Vi er jo i Henhold til de Statutter, der her er Tale om, i Stand til at laane ikke saa ganske ubetydelige Beløb: jeg har forstaaet det saadan, at det drejer sig om en Periode af 4 Aar, hvor vi i Virkeligheden er i Stand til at laane Maksimumsbeløbet, uden at det vil give Anledning til nogen Paatale fra den internationale Banks Side.

Alle Forhold taget i Betragtning har vi inden for den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, den Opfattelse, at Danmark bør tilslutte sig denne Overenskomst, og jeg anbefaler det høje Ting at give Forslaget en velvillig og hurtig Behandling.